

להיות ליצן

יש מקומות שבהם יש אנשים שחושבים שאני ליצן. אני דופק בדלת, נכנס ושואל כמו דביל: "גו, מה שמעו?"

צחוק בקהל.
"מה קרה?" אני שואל, "למה אתם צוחקים?" הם צוחקים.

"נורא מצחיק" אני נעלב, "ויש לי בדיחה עוד יותר טובה".

צחוק.
"קאקי!"
צחוק משתולל.
"וזה עוד כלום," אני אומר לחם, "לעומת הבדיחה הבאה" —

"תחת!"
הם בוכים מרוב צחוק, ואני הולך לאיזה מקום. לנוח קצת. לשתות.

המלצרית עושה לי פרצוף.
"מה יש לך נגדי?" אני שואל.
"אמרו לי שאתה מצחיק" היא טוענת, "ואתה לא מצחיק בכלל".

"קאקי!" אני מנסה את הבדיחה הבדוקה. לא הולך.

"תחת, אולי?" אני זורק את הבדיחה החזקה שלי. שום דבר.

אני הולך משם וחוזר למקום שממנו התחלתי, דופק בדלת ונכנס.
"שלום," אני מודיע לכולם. "קאקי, תחת!"
כולם צוחקים.
יופי. אני שוב בבית.

קרוב - נשם

סרט צריך להיות באורך של 90-100 דקות. זה ידוע.

לכן כנראה נעלם הסרט "ברי-מול" מבתי הקולנוע במהירות מסחררת כזאת.

הוא יותר ארוך מ-100 דקות וזה כמובן לא-בסדר ואסור ובכלל.

איך שלא יהיה, אני הספקתי לראות אותו ואני רוצה לספר על קטע אחד ממנו:

משלחת של מדינה אפריקאית דימונית, זינגארה, מזמינה לסעודת עבודה איש עשיר, עשיר מאוד. הם רוצים שהוא ישקיע אצלם.

בעזרת הרצאות, שקופיות וסרטונים הם מס-בירים לו כמה טוב וכמה כדאי להשקיע בזינגארה:

א. הילידים עובדים מצויין ויש להם שכר עבודה נמוך (סרטון סוכנות צבעוני של פועלות עובדות ב-מתפרה).

ב. הילידים-הפועלים גרים כולם בעיירות-פיתוח (סרטון אידיולי של אלפי ביתנים) וזה קל ונייד וטוב לכלכלה.

ג. טכנאים ומהנדסים הבאים מאירופה מקבלים שכר-עבודה, דיור ותנאים כמו באירופה (סרטון — בתנ-מלון מפוארים על חוף הים, ילידים-מלצרים מגי-שים מכל טוב).

לעשיר יש שאלות:

1. האם ניתן להוציא את הכסף מהארץ?
2. מה עם בעיות הבטחון?
למשל זינגארה יש תשובות:

1. כן.
2. נכון, אומר מפקד הצבא הזינגארי, יש בעיות בטחון, אבל — כל מה שאנחנו זקוקים לו זה "דבש". "דבש" זה מין גזילוחמה הגורם לדברים הבאים (שקר-

פיות של ילדים חרוכים שטעמו את טעם ה"דבש"). תנו לנו "דבש" והכל יהיה בסדר. ואומנם, העשיר דואג שממשלתו האירופאית תס-פק "דבש" לזינגארה ויש עיסקה. זה באמת נורא מה שקורה במקומות אחרים.

שחרור האשה (הצעה)

תלכו בנות ממול, תפתחו בית-קפה. תשחקו שה.

תעשנו "זיטאן" אם יתחשק לכן. תשתו בירה ואפילו קוניאק.

תשבו סביב השולחן ותספרו את מי זיינתם ואת מי השכבתם ואת מי הרמתם ולמי תקעתם ואת מי דפקתם.

תתווכחו אם דני הוא באמת זיון טוב, או שסתם אומרים.

לא-נכון

נכון

מישהי תדווח איך אמנון במיטה. אחרת תספר את מי היא רוצה לזיין ותתנו לה עצות.

וכשייכנס בחור לבית-הקפה תתייחסו אליו כאל זיון. תמדדו אותו, תסקרו אותו, תבחנו אותו. אם ימצא חן — מישהי תתחיל איתו. אולי אני?

סיפור על אבא שלי

כשאבא שלי החליט לעלות לארץ, החליט חבר שלו לעלות לארה"ב.

אבא שלי בא לארץ, הלך לקיבוץ, היה נוטר, היה ב"הגנה", עשה בטח עוד כל מיני דברים, ובסוף הקים מדינה וחיה לפקיד.

מאז הוא התקדם קצת והיה לפקיד קצת יותר בכיר עם המון-המון שנות ותק. וזהו.

והנה יום אחד מקבל אבא שלי מהחבר שלו, שפעם קראו לו (כמו לאבא שלי) משה ושחיום שמו מונטי, הזמנה לחנוכה הבית. בסגיון.

אבא שלי לקח את אשתו, שהיא אמא שלי, הוציאו מהארון את מיטב בגדיהם ונסעו לסגיון.

את כל הסיפור הזה הם סיפרו לי כשחזרו. אבל בעיקר הם סיפרו המון חוויות מכל מיני דברים שלא ראו אף פעם בחיים שלהם:

היו שם שרים. וחברי-כנסת. ושיש איטלקי. ואמבטיה ספרדית. ומזרקות. ו-12 חדרים. וספיר. ומנכ"לים. ולשוונות-עגל. ועוגות דובדבנים. ואיזה שמלות. ...1

"ואתה רואה," ניסיתי להסביר לאבא שלי, "אתה פרייר, עלית לארץ, הקמת מדינה ועכשיו — אף אחד לא זורק זין בכיוון שלך. אבל החבר שלך, שנסע ל-ארה"ב ועשה שם כסף — הוא עכשיו ציוני יותר טוב ממך, יהודי יותר טוב ממך וגם ישראלי יותר טוב ממך. אליו באים שרים, חברי-כנסת, יש לו בית יותר טוב משלך..."

"כן, נכון," הסכימה איתי אמא שלי פעם ראשונה. אבא שלי שתק. שום-דבר לא יהרוס לו את החלום. שום דבר.

סיסמא

במלחמה לא הנצחון עיקר, אלא עצם ההשתתפות.

מטרות קופצות

אתה מכניס מטבע. אוב נדלק.

מיטב הנוער מתחיל לזוז.

נוער נפלא נע בין גיבעות-החול המצויירות.

המטרה היא הלב. לב הזהב.

הם נעים בשורה בין גיבעות-החול המצויירות. בוט-חיס, חום חשוף.

אתה סוחט את ההדק ויורה.

צילצול. פגעת. הוא נופל.

אולי הוא צועק, "נפגעת!". אולי "חובש". אולי "אמא". אולי הוא מקלל.

אבל הוא נופל.

הוא נופל, ותיכף קם אחר.

אתה מכוון ויורה.

צילצול. פגעת. עוד אחד נופל.

עוד אחד קם.

אתה סוחט את ההדק.

צילצול. אחד נופל. אחד קם.

אתה יורה.

צילצול.

פגעת.

"נפגעת!".

לפתע דממה. הזמן עבר. המישחק נגמר.

קדימה, תכניס עוד מטבע.

אור נדלק.

מיטב הנוער מתחיל לזוז.

0316028

קרבי זיב